

Langfredag

Es 52:13-53:12, Sl 22; Hebr. 10:16-25, Joh 18:1-19:42

Langfredag er ikke en stor kirkedag. Desværre har kun få Metodistkirker gudstjeneste, og de som har vælger ofte at holde en liturgisk gudstjeneste uden prædiken men med læsninger af bibeltekster. Derved går mange glip af forkyndelse over Langfredags væsentlige, dramatiske og stærke tekster.

Tekstrækkens evangelietekst fra Johannes strækker sig over to kapitler fra arrestationen i haven torsdag aften gennem fredagens forhør, til korsfæstelse, død og gravlæggelse. Desuden er der en lang tekst om Herrens lidende tjener fra Esajas bog kapitel 52 og 53.

Salme 22 "Min Gud min Gud, hvorfor har du forladt mig" (v1), som er helt eller delvist citeret af Jesus hos både Matthæus og Lukas, findes ikke hos Johannes. Hebræerbrevet 10:16-25 taler om, at forhængen mellem Det Hellige og Det Allerhelligste flænges, og at der ved Jesu blod (det vil sige hans offer) er åbnet en ny og levende vej gennem forhængen til Gud. Dette er imidlertid kun nævnt hos synoptikerne (Matthæus, Markus og Lukas) og ikke hos Johannes.

Jeg anbefaler at vælge et eller flere tekstafsnit fra 18 og 19 kapitel i Johannes evangeliet.

Hvor de synoptiske evangelier er optagede af lidelsen, bliver Jesus ophøjet og forherliget i Johannes evangeliet, når han løftes op på korset. Guds magt, majestæt og inderste væsen åbenbares i Hans korsfæstede og opstandne søn.

I haven viser Jesus, at han er i kontrol over situationen, han går frivilligt med og ønsker ikke sine disciples beskyttelse. Han går ind i det Faderen har bestemt skal ske (v11) og fremstår stærk under forhøret med ypperstepræsten, i kontrast til Peter, der samtidig fornægter ham tre gange (v23)

Også under forhøret hos Pilatus er Jesus stærk og myndig, bevidst om hvem han er, og han går villigt ind i det, som Faderen har tilrettelagt. De jødiske ledere bruger folket som redskab til at presse Pilatus, så han ikke har anden mulighed end modvilligt at lade Jesus henrette. Selv når folket får valget mellem Jesus og den forhærdede forbryder Barabbas, vælger de det uundgåelige, at Jesus skal korsfæstes. Pilatus påståede magt bliver affejet af Jesus. *Du havde ikke nogen som helst magt over mig, hvis ikke det var givet dig ovenfra. Derfor har han, der udleverede mig til dig, større synd* (v8-11). Pilatus vil helst frigive Jesus, men til sidst manipulerer ypperstepræsterne ham til at give efter. Og det, som måtte ske, sker.

Hvad er sandheden, spørger Pilatus, uden at få et svar. Ironien er, at Sandheden står lige foran ham. Og måske aner Pilatus det. I hvert fald udtrykker han sin anerkendelse af Jesus, måske ligefrem en forsigtig bekendelse, med skiltet på korset: *Jesus fra Nazaret, jødernes konge*. Og trods ypperstepræsternes forsøg på at modificere skiltet, står Pilatus fast (v19-22) Skiltet er skrevet på alle de store sprog hebraisk, latin og græsk, så alle skulle kunne forstå det. Jesus Guds søn bliver forherliget på korset, anerkendt af hedninger men ikke af sit eget folk. *Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham. Men alle dem, der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn, dem, der tror på hans navn; de er ikke født af blod, ikke af køds vilje, ikke af mands vilje, men af Gud.* (Joh1:11-13)

Tre gange i kapitel 19 nævner Johannes, at det var forberedelsesdagen (v 14, 31 og 42) til en stor sabbat. Det var dagen, hvor lammene til påskefejringen blev slagtet. Jesus dør altså samtidig med, at

påskelammet slagtes i templet. Han bliver det nye påskelam (Joh1:29 og 36), som bærer verdens synd.

Jesus forherliges gennem sin død, og derfor er det den sejrende og ikke den lidende Kristus, som udbryder *Det er fuldbragt* (v30). Jesu liv bliver ikke taget, han opgiver ånden.

For at fremskynde dødsprocessen, så henrettelsen kan være afsluttet inden sabbatten begynder, stikker de et spyd i siden på ham og kan konstatere, at han allerede er død.

Det bliver en skjult efterfølger Josef af Arimathæa, som stiller en grav til rådighed for Jesus, både fordi han kunne og fordi den var bekvemt i nærheden, så det kunne ordnes inden sabbatten.

For tredje gang kommer Nikodemus ind på scenen (Joh3:2 og 7:50-51). Han kommer med 100 pund kostbar salve og parfume, som en generøs taknemmelighedsgave, for at vise sin Herre en sidste ære. Handlingen kan ses parallelt med Marias ekstravagante salving af Jesus i Betania (Joh12:3).

Spørgsmål til refleksion, som kan lede til et gennemgående tema

- Hvad betyder det, at Jesus er sandheden?
- Hvad betyder det, at det som skete, var det som måtte ske?
- Hvad betyder det for forståelsen af betydningen af Jesu korsfæstelse, at Johannes beskriver Jesus som den sejrende og stærke frelser?
- Hvad betyder det, at Jesus forherliges gennem sin død?
- Hvad betyder det, at Jesus dør samtidig med, at Påskelammet slagtes i templet? Hvilken forbindelse er der mellem Jesu død, og at påskelammets blod smurt på dørstolperne gjorde at døden gik forbi? (2.Mos12, særlig v 13)

Spørgsmål til refleksion, som kan skabe forbindelse til nutiden

- Hvilken betydning har Jesu død på korset for vores liv i dag?
- Læs "Hil dig Frelser og Forsoner" (162 Salmer & Sange) hvilke forståelser af Jesu korsfæstelse finder du i versene, og hvilken forbindelse ser du til dine egne erfaringer/oplevelser?
- Læs "Hvem kan forstå?" (372 i Salmer & Sange) hvilke forståelser af Jesu korsfæstelse finder du i versene, og hvilken forbindelse ser du til dine egne erfaringer/oplevelser?

Forslag til salmer:

- 162 Hil dig, frelser og forsoner
- 164 Når Jesu kors for øje står
- 372 Hvem kan forstå